

El sector de la fruita dolça

Avui voldria parlar del repte que suposa tirar endavant una empresa en el sector de la fruita dolça, per això m'agradaria analitzar la gran davallada de pagesos en el sector de la fruita, sí, de pagesos i joves pagesos que marxen per una manca de base territorial, és a dir, explotacions petites que s'han de dimensionar el suficient per fer una mitjana de quilos que ens permeti viure dignament de la nostra feina. No es tracta de tenir aquests quilos de tota l'explotació en producció, sinó que dins de la mateixa hi ha d'haver arbres d'un any, de tres, de sis, de vuit... i d'altres a punt d'arrencar i la mitjana de tot això és el càlcul que hem de tenir en compte per tirar endavant. Aquesta diferència d'edat de les plantacions ens permetrà, també, estar motivats i al dia de noves varietats, sistemes de formacions, peus, etcètera. És molt important tenir plantes esglanades per tal de renovar cada un, dos o tres anys, com a

màxim. Així la inversió és petita i la davallada de quilos també.

En aquest punt, algú pot pensar que és molt fàcil, però no tant fer-ho. Doncs bé, jo proposo a totes les persones amb mentalitat empresarial que no es posin a plorar o a lamentar la seva situació, sinó que dediquin els seus esforços a buscar terra i a ampliar l'empresa i per això tan sols tenim dues maneres per poder accedir-hi: la primera comprar-la, la qual cosa ens descapitalitzaria en el cas de tenir algun estalvi o quedaríem endeutats, la segona, la que jo aconsello, és arrendar terra per quinze o vint anys. Penso que hi ha moltes persones que no viuen de la terra o pagesos que estan jubilats i que s'ha de parlar amb ells i proposar-los amb serietat i rigor la possibilitat d'arrendar les seves terres. Aquí penso que l'Administració, la nostra, la catalana, hauria d'incentivar els propietaris de terra a facilitar-ne l'arrendament.

Mireu el que està passant a les nostres comarques fruiteres a causa de la poca dimensió de les explotacions. I

LA MAÑANA es una publicación plural y abierta a todo tipo de opiniones. En esta sección se publicarán todas aquellas cartas que vayan debidamente identificadas y que sean de interés general. No se publicarán cartas con seudónimos o iniciales. Los originales deben presentarse mecanografiados a doble espacio y no superar las treinta líneas de extensión. En caso contrario, LA MAÑANA se reserva el derecho a resumirlas. No se mantendrá correspondencia con los remitentes de las cartas

és que no s'han pogut renovar les plantacions perquè s'han necessitat els ingressos per sobreviure, al mateix temps que l'envelliment dels arbres ens ha donat un mala qualitat de la fruita i a darrera hora hem hagut d'arrencar la plantació, la qual cosa ens ha portat una despesa i a l'hora una manca d'ingressos arribant a una situació límit en la qual les noves generacions no volen i no poden suportar la crisi d'una manca de producció i marxen a buscar una altra feina.

Avui som empresaris, gent que ha de prendre decisions i assumir-les, que ens hem d'endeutar i patir la pressió que això comporta, però amb seny crec que tenim eines per tirar endavant, com els plans de millora, que ens ajuden a anar invertint sense ofegar-nos i també, tot i que una mi-

ca camuflat, l'ICCA (Institut Català de Crèdit Agrari) que si decidim comprar terra, maquinària o fer altres inversions, ens pot ajudar i des d'aquí voldria dir que ja seria hora que a Lleida hi hagués unes oficines de l'ICCA, ja que els de Lleida també formem part de Catalunya i no centralitzar-se tant a Barcelona.

Hem d'anar invertint a les nostres empreses sempre ben assessorats, però sense endarrerir les millores que calguin perquè després s'amunteguen i al final ja no podem agafar el tren.

Els pagesos del món de la fruita hem canviat, perquè al nostre voltant tot evoluciona. Mireu, si no, els pobles del voltant de Lleida, estan sent assetjats per les famoses cases unifamiliars, xalets i tota classe d'especulació que repercuteix en l'encariment de

les terres i, per tant, una decisió empresarial seria la de buscar terra a d'altres poblacions.

Penseu que la majoria de persones s'han de desplaçar per arribar al seu lloc de treball i nosaltres també haurem d'anar on tinguem terra, per ampliar la nostra empresa i poder ser competitius ja que en una dimensió coherent podem tornar a donar viabilitat a la nostra feina.

Penso que l'Administració catalana ens ha d'ajudar, no subvencionar, sinó organitzar una bossa de terra per poder arrendar-la, sobretot la gent jove que comença, incentivant els propietaris perquè cedeixin terra en arrendament. També necessitem una assegurança a tot risc que ens recolzi les nostres produccions i les inversions, en definitiva, la nostra qualitat de vida. No volem sortir a demanar quan hi ha un sinistre.

Necessitem cooperatives que estiguin al servei del soci donant informació de liquidacions ràpides, que busquin el valor afegit a les nostres produccions mitjançant marques de qualitat que defineixin els

nostres productes arreu del món. En definitiva, necessitem que els empresaris que vulguin tirar endavant aquest sector no es trobin a l'hora de fer un pla de millora cada cop amb més restriccions i normes que només posen pals a les rodes.

Josep Antoni Ortiz Roure

Membre de la sectorial de la fruita dolça de JARC